

114. Andrzej Kołder – ceramik, muzealnik, kolekcjoner i działacz społeczny. Zainteresowanie kolekcjonerstwem ujawniło się u niego już w okresie nauki w szkole podstawowej, w latach późniejszych odziedziczył część zbiorów rodzinnych. Obecnie Andrzej Kołder gromadzi przede wszystkim zabytki kultury szlacheckiej, ziemiańskiej oraz sarmackiej, a także przedmioty rzemiosła artystycznego. Ukoronowaniem działalności kolekcjonerskiej jest prywatne Muzeum Kultury Szlacheckiej we wsi Kopytowa koło Krosna. Z wielkim trudem udało mu się podnieść z ruiny zabytkową posiadłość. Dworek z wyjątkowym poczuciem piękna wyposażony w meble, obrazy, bibeloty i przedmioty codziennego użytku w niesamowity wręcz sposób oddaje atmosferę XIX-wiecznej siedziby szlacheckiej (na marginesie trzeba zaznaczyć, iż jedną z sal wyposażył Ryszard Janiak – wyróżniony Honorową Nagrodą w roku 2002). Laureat ma również wielkie zasługi w zagospodarowaniu Zamku Kamieniec w Odrzykoniu. Od 1997 roku prowadzi na zamku prace renowacyjne, które tchnęły w zabytkowe mury nowe życie. Kolekcjoner współpracuje z podkarpackimi muzeami, wspiera inicjatywy kulturalne, publikuje artykuły, jest członkiem Stowarzyszenia Ziemi Krośnieńskiej oraz szefem Rady Nadzorczej Stowarzyszenia Portius. Uhonorowany złotą odznaką „Za opiekę nad zabytkami”. Za uratowanie dworku w Kopytowej w 2012 roku Andrzej Kołder wraz z żoną Martą zostali laureatami konkursu „Zabytek zadbany”. Wyróżnienia poświadczają motto Laureata – „Ratując zabytki ratujemy kulturę narodu”.

115. Edward Soczewiński – zapalony numizmatyk, kolekcjoner monet polskich oraz orientalnych, profesor nauk farmaceutycznych. Jego przygoda z numizmatyką rozpoczęła się w roku 1940. Był to trudny czas dla młodego, bo zaledwie 12-letniego chłopca. Pozbawiony ojca, który

w tym czasie przebywał w niewoli niemieckiej spędzał czas na grze z kolegami o pięciogroszówki, które następnie wymieniał na będące jeszcze wówczas w obiegu monety srebrne. W kolejnych latach zbiór powiększał się o zabytki z czasów Zygmunta III Wazy, Władysława Jagiełły czy Stefana Batorego. Przełom nastąpił w 1951 r., gdy Profesor zainteresował się numizmatyką arabską. Jak sam mówi „do wschodnich monet pociągnęły mnie trudności w rozszyfrowaniu napisów”. Choć nigdy nie nauczył się języka arabskiego, to opanował sztukę odczytywania napisów, co z kolei dało możliwość opracowania naukowego zbioru. Edward Soczewiński swoją pasję rozwija do dziś, nie tylko poszerzając kolekcję o nowe zabytki, lecz także od wielu lat aktywnie działając w Lubelskim Oddziale Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego – od 1965 r. jako prezes Sekcji Numizmatycznej Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Archeologicznego, następnie wiceprezes lubelskiego oddziału PTAiN, a od 2012 r. jako prezes Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego. Profesor jest autorem licznych artykułów z zakresu numizmatyki, aktywnie współpracuje z Muzeum Lubelskim. Staraniem Laureata Narodowy Bank Polski w 2007 r. wydał serię monet upamiętniających 75. rocznicę złamania szyfru Enigmy. Profesor jest laureatem licznych wyróżnień, w tym m.in. srebrnego medalu „Za zasługi dla Numizmatyki”.

116. Edward Parzych – kolekcjonerstwem zajmuje się od ponad 30 lat. Niezwykła pasja zrodziła się gdy Laureat otrzymał od swej mamy w prezencie ceramiczną wazę z Delft. Początkowo interesowało go – jak sam mówi – „wszystko, co nosiło znamiona ``starocia`` bez względu na rodzaj i stan techniczny”. Z czasem wyspecjalizował się w dawnych meblach elbląskich, tym samym chroniąc je przed zniszczeniem, a dzięki współpracy z konserwatorami przywrócił im dawny blask i walory

użytkowe. Kolekcja mebli zgromadzona w mieszkaniu Laureata liczy około 40 unikalnych eksponatów. Jednak nie tylko meble są w orbicie zainteresowań Edwarda Parzycha, bowiem kolekcjonuje również zabytkowe zegary, przedwojenne pocztówki elbląskie oraz przede wszystkim ceramikę kadyńską. Z chęcią udostępnia swoje zbiory na wystawy muzealne. Znany jest z tego, iż wybrane zabytki przekazuje w postaci daru lub jako wieloletni depozyt miejscowemu Muzeum Archeologiczno-Historycznemu. Bierze czynny udział w działalności Elbląskiego Klubu Kolekcjonerów. Obok swojej działalności na niwie kultury i kolekcjonerstwa jest jednocześnie sponsorem wielu imprez sportowych. Jako zwolennik i propagator aktywności fizycznej, chętnie jeździ konno (zajmuje się również hodowlą koni). W ostatnim czasie swego rodzaju sposobem na życie stało się pływanie kajakiem. W uznaniu zasług Edward Parzych został odznaczony między innymi srebrnym Krzyżem Zasługi oraz odznaczeniem honorowym „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

117. Sławomir Pilarski – urodził się w Siedlcach, lecz życie swe związał z Kutnem. Od najmłodszych lat interesował się filatelistyką i numizmatyką. Oprócz znaczków gromadzi karty pocztowe, koperty pierwszego dnia obiegu, walory filatelistyczne państw obcych. Pasja kolekcjonerska Sławomira Pilarskiego zaowocowała wieloma wystawami, także zagranicznymi. Jest założycielem, a od wielu lat przewodniczącym Koła Filatelistów „Mechanik” Kutno, założycielem i sekretarzem Koła Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego w Kutnie oraz członkiem Kutnowskiego Klubu Kolekcjonera przy Towarzystwie Przyjaciół Ziemi Kutnowskiej. Laureat kolekcjonuje również zabytki numizmatyczne – posiada kompletny zbiór monet polskich z lat 1916 – 2012, oraz medale, w tym przede wszystkim wydane w Kutnie. Pasja

kolekcjonerska sprawiła, iż Laureat doczekał się wielu wyróżnień, w tym m.in. Złotej Odznaki Honorowej Polskiego Związku Filatelistycznego oraz Złotego Krzyża Zasługi. Sławomir Pilarski od wielu lat jest także organizatorem kutnowskiego harcerstwa, ochotniczego ratownictwa wodnego, zapalonym szachistą i brydżystą.

118. Paweł Mieszkowicz – od najmłodszych lat zainteresowany filatelistyką, geograf regionalista od zawsze związany z Płockiem i jego historią, numizmatyk. Już jako siedmioletni chłopak zostaje członkiem koła młodzieżowego Polskiego Związku Filatelistycznego w Płocku. Laureat szczególnie interesuje się historią poczty regionu płockiego. Pasja ta zaowocowała bardzo ciekawym zbiorem przeróżnych akcesoriów pocztowych, a mianowicie tablic likwidowanych urzędów, zabytkowych skrzyń pocztowych, urządzeń do czyszczenia stempli, wag, części mundurów, guzików pocztowych oraz odznak i odznaczeń. Kolekcja „Poczta Płocka 1800 – 1920” był wielokrotnie nagradzany na krajowych i zagranicznych wystawach. Paweł Mieszkowicz jest autorem wielu artykułów w prasie filatelistycznej, od 2001 r. redaktorem naczelnym Filatelistycznego Biuletynu Informacyjnego Ziemi Płockiej. Pasja Laureata nie zna granic, toteż gromadzi zabytki filatelistyczne z terenów obecnych ziem polskich wszystkich zaborów. Jako historyk regionalista kolekcjonuje również inne niż filatelistyczne zabytki dotyczące małej ojczyzny. Od wielu lat zbiera także monety i banknoty, głównie XVIII- i XIX-wieczne. Kolekcja Pawła Mieszkowicza była wielokrotnie wystawiana w płockim muzeum i nie tylko. W tym miejscu warto nadmienić, iż Laureat jest jednym z twórców Stowarzyszenia Przyjaciół Muzeum Mazowieckiego w Płocku, a obecnie jego prezesem. Jest pomysłodawcą i głównym organizatorem Jarmarku Tumskiego – największej giełdy kolekcjonerskiej na Mazowszu. Za swoją działalność

kolekcjonerską i społeczną Paweł Mieszkowicz został wielokrotnie wyróżniony, m.in. brązową, srebrną i złotą „Odznaką Honorową Polskiego Związku Filatelistycznego”.

119. Adam Stenzel – grudziądzki kolekcjoner, regionalista, pasjonat lokalnej historii i architektury. Zainteresowanie gromadzeniem ciekawych przedmiotów pojawiło się u niego już w czasie nauki w szkole podstawowej. Wówczas to zaczął się interesować polską flotą handlową i wojenną. Kolekcjonował archiwalne fotografie jednostek pływających pod rodzimą banderą (swoją drogą Laureat posiada już około tysiąc fotografii). Bakcyła kolekcjonerstwa jak sam mówi połknął jednak dużo później, przez „przypadek”. Wykonując zawód weterynarza odwiedzał rozsiane wokół Grudziądza wioski, gdzie często spotykał się z zabytkowymi, pięknymi lecz nierzadko zniszczonymi przedmiotami. W czasie jednej z takich wizyt, latem 1981 r. po wielu trudnościach nabył stary i zniszczony zegar i... „serce zabiło szybciej”. Wydarzenie to stało się kamyczkiem, który uruchomił lawinę. W jednym z wywiadów kolekcjoner tak opowiadał: „wówczas zrozumiałem, że jestem chory na nieuleczalną, zakaźną chorobę, która nazywa się kolekcjonerstwo. Zbierałem wszystko, co pachniało starością: żelazka(...), kufle do piwa, młynki do kawy, bagnety, lampy naftowe, wyroby z cyny i brązu, a także zniszczone meble”. Na przełomie lat 80 i 90 Laureat należał do Kwidzyńskiego Klubu Kolekcjonerów, a po jego rozwiązaniu stał się jednym z założycieli Grudziądzkiego Towarzystwa Kolekcjonerów i Miłośników Sztuki Dawnej „Pomorze”, gdzie już po raz czwarty pełni funkcję prezesa. Adam Stenzel z zapałem bada wiejską architekturę rezydencjonalną okolic Grudziądza. Efektem tych zainteresowań są dwie publikacje: „Pałace i dwory okolic Grudziądza” i „Pałace i dwory ziemi wąbrzeskiej”. Interesuje się również historią

Grudziądzka, czego rezultatem jest ciekawa kolekcja pocztówek, druków, stempli, dyplomów, książek, medali; ponadto wystaw, prelekcji, wywiadów i artykułów prasowych. Żywo interesuje się grudziądzkim sportem, w szczególności piłką nożną.